

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/105/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010439
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010439.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Františka Kováča, v trestnej veci proti obvinenému J.. Q. K., nar. XX.XX.XXXX v A., pre prečin poškodzovania cudzej veci formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c) k § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. apríla 2014 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. júna 2013, sp. zn. 3T/126/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e s a napadnuté uznesenie v celom rozsahu a súdu prvého stupňa sa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Dňa 18.06.2013 podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Prievidzi na Okresný súd v Prievidzi pod č. 1Pv 11/10-87 obžalobu na obvineného J.. Q. K., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom W., V. XXX/XX, pre skutok právne posúdený ako prečin poškodzovania cudzej veci formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c) k § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák.

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 27.06.2013, sp. zn. 3T/126/2013 podľa § 350 Tr. por., § 241 ods. 1 písm. e) Tr. por. s použitím § 215 ods. 2 písm. a) Tr. por. zastavil trestné stíhanie voči obvinenému J.. Q. K., nar. XX.XX.XXXX v A. z obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi, sp. zn. 1Pv 11/2010, pre prečin poškodzovania cudzej veci formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c) k § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 59/2009 Z.z., ktorého sa mal dopustiť tak, že v niekedy v prvej polovici roku 2009 v Ústave na výkon väzby Žilina si objednal u B. B. podpálenie osobných motorových vozidiel, následne koncom roka 2009 obvinený J.. Q. K. z Ústavu na výkon väzby Leopoldov poslal R. F. prostredníctvom svojho vtedajšieho obhajcu JUDr. Jozefa Hurtiša list mimo kontroly korešpondencie vykonávanej orgánmi činnými v trestnom konaní, v ktorom bol zoznam osôb s ktorými mal J.. Q. K. spory a list s pokynmi pre R. F. a to, aby zoznam odovzdal B. B. s tým, aby si vybral, ktoré vozidlá zo zoznamu zapáli, po čom R. F. odovzdal tento zoznam B. B. spolu s odkazom od J.. Q. K. a dohodol sa s ním, že zapáli päť bližšie neurčených vozidiel zo zoznamu, za čo B. B. požadoval prepis vozidla VW Passat striebornej metalízy, v tom čase evidenčného čísla T.-XXX P., aby ho mohol užívať, následne doteraz nezistená osoba v čase od 20.00 hodiny dňa 02. januára 2010 do 05.15 hodiny dňa 03. januára 2010 v Prievidzi, na parkovisku na ulici P. F. zapálila osobné motorové vozidlo značky VW Passat evidenčného čísla W.-XXX F., ktorého vlastníkom je poškodená obchodná spoločnosť AutoFinance, a.s. a ktoré používal poškodený P. V., čím došlo k požiaru interiéru vozidla a následnému celému vyhoreniu interiéru vozidla spolu s vecami, ktoré sa v ňom nachádzali a patrili poškodenému P. V. a poškodenej N. S. a v dôsledku požiaru došlo k poškodeniu aj okolitých odstavených motorových vozidiel a to vozidla značky FIAT Palio evidenčného čísla W.-XXX F., ktorého vlastníkom je poškodený V. M. a vozidla značky OPEL Corsa evidenčného čísla W.-XXX E., ktorého vlastníkom je poškodený J.. W. R., pričom následne bolo dňa 16. februára 2010 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v Prievidzi osobné motorové vozidlo VW Passat striebornej metalízy v tom čase evidenčného čísla T.-114 P. registrované na M. B., ktorá je

matkou B. B. a bolo mu pridelené evidenčné číslo W.-XXX F., čím spôsobil škodu poškodenej obchodnej spoločnosti AutoFinance, a.s. vo výške 6.000 eur, škodu poškodením vecí poškodenej N. S. vo výške 260 eur, škodu poškodením vecí a finančnej hotovosti poškodenému P. V. vo výške 350 eur, škodu poškodenému V. M. vo výške 165.97 eur a poškodenej obchodnej spoločnosti GENERALI Slovensko poisťovňa, a.s. vo výške 865.23 eur a škodu poškodenému J.. W. R. vo výške 120 eur, pretože trest, ku ktorému môže stíhanie viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý pre iný trestný čin bol obvinenému J.. Q. K. uložený rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T/28/2011 zo dňa 09.05.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To/85/2011 zo dňa 20.09.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.09.2011, kde bol obvinenému uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo trvaní 4 roky a 7 mesiacov so zaradením od ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie samosudca okresného súdu odôvodnil tým, že trest, ku ktorému môže stíhanie v prejednávanej veci za trestný čin, pre ktorý bola v súčasnosti podaná obžaloba viesť, je celkom bez významu popri treste v trvaní 4 roky a 7 mesiacov, ktorý bol obvinenému J.. Q. K. uložený rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T/28/2011 zo dňa 09.05.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To/85/2011 zo dňa 20.09.2011 a tento považuje za dostatočný.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol sťažnosťou okresný prokurátor. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že sa nemožno stotožniť s argumentáciou súdu uvádzanou v odôvodnení napadnutého uznesenia. Poukázal na to, že v prípade preukázania viny hrozí obvinenému ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby od 2 rokov do 6 rokov odňatia slobody. S prihliadnutím na okolnosti prípadu, keď obvinený mal spáchať skutok počas výkonu trestu odňatia slobody, nemožno považovať predchádzajúci uložený trest v trvaní 4 roky a 7 mesiacov za dostatočný. Preto navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Obvinený sa k sťažnosti okresného prokurátora nevyjadril.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná a napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Podľa § 241 ods. 1 písm. e) Tr. por. môže samosudca po preskúmaní podanej obžaloby pre prečin a zločin s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou osem rokov zastaviť trestné stíhanie, ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 2 a 3 Tr. por.

Podľa § 215 ods. 2 písm. a) Tr. por. môže prokurátor zastaviť trestné stíhanie, ak je trest ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin, už právoplatne uložený.

Je potrebné uviesť, že zásadným hľadiskom pre zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku je v danom prípade úvaha, či právoplatným rozhodnutím uložený trest za iný skutok bude dostatočný na splnenie účelu trestu podľa kritérií uvedených v § 34 ods. 1 Tr. zák. Pri posudzovaní možnosti postupu podľa § 215 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku však nemožno vychádzať mechanicky len z porovnania trestných sadzieb stíhaného činu a trestného činu, za ktorý už bol trest uložený, ale treba porovnať aj tresty, ktoré by boli podľa kritérií uvedených v § 34 Tr. zák. za jednotlivé trestné činy uložené, teda v súlade s citovaným ustanovením musí tiež prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy a u organizátora, objednávateľa, návodcu a pomocníka tiež na význam a povahu ich účasti na spáchanom trestnom čine (§ 34 od. 5 písm. b) Tr. zák.)

Z tohto hľadiska je napadnuté uznesenie nepreskúmateľné, lebo okresný súd sa nezaoberal bližšie vyššie uvedenými skutočnosťami. V prípade obvineného je faktom, že bol právoplatne odsúdený za zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 Tr. zák. a iné, na trest odňatia slobody trest v trvaní 4 roky a 7 mesiacov, ale je nutné súhlasiť s názorom prokurátora, že vzhľadom na samotný charakter skutku, z ktorého je podozrivý, spôsob akým mal byť vykonaný žalovaný trestný čin i okolnosti, za akých mal byť spáchaný a tiež osobu obvineného, nemožno takéto konanie z hľadiska jeho povahy

aj vo vzťahu k účelu trestu hodnotiť tak, že by obvinenému zaň hrozil celkom bezvýznamný trest. Je síce pravdou, že žalovaný skutok je právne obžalobou kvalifikovaný ako prečin, s trestnou sadzbou od 6 mesiacov do 3 rokov, avšak okresný súd nekriticky posúdil tú okolnosť, že v prípade uznania viny by prichádzalo do úvahy u obvineného ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu k trestu z rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T/28/2011 zo dňa 09.05.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To/85/2011 zo dňa 20.09.2011, pričom pri jeho ukladaní nemožno páchatela sankcionovať rovnakým, alebo miernejším trestom odňatia slobody. Tento musí byť vždy zo zákona prísnejší, ak nie sú splnené podmienky pre upustenie od ukladania súhrnného trestu. V súčasnom štádiu posudzovaného prípadu bez vykonania inštitútu hlavného pojednávania, rozhodne nemožno vzhľadom na okolnosti prípadu súhlasiť so stanoviskom prvostupňového súdu v tom smere, že by boli splnené podmienky upustenia od ukladania súhrnného trestu ako predpoklad pre zastavenie trestného stíhania v zmysle § 215 ods. 2 písm. a) Tr. por., a to len s prihliadnutím na samotné trestné sadzby, resp. už uložený trest obvinenému za iný čin, bez náležitého vyhodnotenia ďalších okolností prípadu, osoby obvineného a možnosti jeho prevýchovy.

Vzhľadom na uvedené dôvody preto krajský súd rozhodol tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.